

השאלוון הקטן | עם יעל שיה, מחברת "מתחת לעור", הוצאת ספרי צמרת, 152 עמ'

חיפה. לפני כן בחיים לא כתבתי, אני מרגישה שהתחום הזה היה חסום אצלי המון שנים. לא העوت להביע את עצמי על הדף. מאו שכתבתית את הספר, הסכדר נפתח ואני כותבת כמעט בכל יום. אני מודה על המתנה הזה שנפלה בחלקי, היא kali מצוין להבין קצת יותר טוב את עצמי ואת העולם שבו אניחיה".

যোচরিম ויווצרות שהשפייעו עלייך.

"הספר שלי הוא מעין ריקוד מודרני בין הסופר ויקטור פרנקל ('האדם מהפש משמעות') לבין אתגר קרת. השילוב בין חיפוש משמעות לסיפורים קצריים, קלילים וחודרים שהופיע עלי המון. נוסף על זה, אני מושפעת עמוקות מעוקות מעולם הקעקועים ולא מפסיק להזכיר ולהזכיר אותו – ומתוך התהום הזה השפייע עלי במיוחד אוור קנטורה, יונתן שבג, מאיה מורה, רון מליכסון, ומתחום אחר בעולם – קבוצת אמנות הקריות והאגדרה החיפאית עצה".

קון דוטון

דמיינתי שהוא ייצא לאור".

את מציעה את האירורים

קהעקועים. הקעקוע הוא

מבחןתך מעל העור או "מתחת

לעור", שם הספר?

"קעקועים הם חלק בלתי נפרד מההתשוקה שלי. אני אוהבת לטער את גופי במגוון

איורים, שיש בהם גם אמרה חברותית ותרבותית. היספורים בספר נולדו מתוך

האיורים. הרעיון הראשוני היה ליצור סדרת

איורים שמנספרים את סיפור האוכרן. ביום

אני עובדת עם מקעקעת חיפאית מוכשרת,

شمתקעעת את כל האיורים מתוך הספר –

כל אייר מקעקע פעם אחת בלבד – ומהציג

מההכנות ייתרמו לאגודה למלחמה בסרטן.

וזו דרך מופלאה עבורי לסגור מעגל ולהתרום

בחזרה לקהילה שלי".

זה ספרך הראשון. מה הביא

אותך לכתוב?

"הספר נולד מתוך פרויקט הגמור שלי

בתקשורות חוותית במרקם האקדמי ויצו

בת 29, מחייפה, מציירת על קלירות ודףים. זהו

ספרה הראשון

הרבבה מהספר עוסק

באבל האוטוביוגרפי

שלך, ונראה כמעט כיוםן בו?

"הספר נפתח ככה: 'הסיפור של לי מתחליל'

שכאבא נפטר מהתקף לב, וממשיך כשאמא

נפטרה מסרטן. אני בת יחידה, ומאו שואלים

אותי איך אני מוחикаת. תמיד שואלים אותי

אם זה אמיתי, ואני עונה שהכל אמיתי כמו

אגוף בבטן, גם הטיפול בהורים חולמים, גם

שהיהה הממושכת בכתבי חולמים וגם הניסיון

להיות כמו כולם ולעמוד בקצב של החיים

עם שק כבד על הגב. הלוואי שהיתה יכולה

להמציא חלק ממה שכתבת. את הכל חוותית

עלبشر, את הספר כתבת רק לעצמי,

כדי לפרק תחוות חוקות של אבלות,

צילום: סיג' פוטס